

26.03x18.3	1	5	עמוד	הארץ - גלריה	03/12/2013	39960145-7
מרכז מחול של - 84940						

גדול מסכום חלקיו

דווקא הישראלים
בלטו בשבוע
המחול הבינלאומי
בירושלים של
מרכז מחול שלם

מחול
רות אשל

מתוך "Esquisse". זכה בפרס הראשון צילום: גדי דגון

בתחרות שפתחה את שבוע המחול הבינלאומי בירושלים של מרכז מחול שלם השתתפו כוריאוגרפים משבע ארצות, הונגריה, פולין, גרמניה, יוון, יפן, ארה"ב וישראל. התחרות נערכה באולם הקרנף הצנוע, הנושא אופן אינטימי שמתאים לעבודה ניסיונית. חבר השופטים היה בינלאומי ומירי שלים המשיך דרכו לעבר ימי השיפה בינלאומית במרכז סוזן דלל. את הפרס הראשון בתחרות, בסכום של 3,000 יורו, קטפה רוני מיטו מיפאן עם ריקוד הסולו "Esquisse", הפרס השני (2,000 יורו) ניתן לעידן שרעבי מירושלים בעבור יצירתו "RaK 2", ובמקום השלישי הרואט רמניה של טים בהרן ופולריאן פטשובסקי שזכה בסכום של 1,500 יורו.

העבודות של היוצרים הישראליים, עידן שרעבי, שרון וזנה ונטע ירושלמי (שכיום מתגוררת בארה"ב) בלטו בתחרות. היתה בהן יותר זרימה אנרגטית, משחקים בין רחיסות לפיזור ואיזו אינטנסיביות של מנוע פנימי שאינו יודע מרגוע. העבודה הבולטת בתחרות היא

**מרכז שלם עשה
התקדמות מרשימה.
התחרות הבינלאומית
היא אחת מביטויה. עם
זאת עדיין חסר לתחרות
כיוון ברור שייחד אותה**

"RAK2" של שרעבי, שכבר הועלתה בארץ במסגרות שונות. נקודת המוצא לרואט, בביצוע נפלא של שרון וזנה ואילן קו, היא קביעתו של פרייר שאדם מאושר אינו חולם ואין לו פנטזיה. ומאחר שאדם נים, ואולי לא רק, מרבים לדמיין, הם כנראה אינם מאושרים. ומכאן עולה השאלה שהעסיקה את שרעבי, האם אי פעם אהיה

לגעת במכלול גדול ככל האפשר של זכרונות, ואז הכל יקבל משמעות, גם בעבור היוצרת.

הריקוד "How To Be" הוא רואט של הרקדנים היוצרים טים בהרן ופולריאן פטשובסקי והוא עוסק בבדידות של שני גברים. על הבמה מפוזרים כיסאות הפוך, כמו אחי סערה, ועלה ברעתי הריי קוד "קפה מילר" של סוונה לינקה שעוסק בבדידות של אשה בעולם של גברים. כאן מדובר בגברים, גברים שהם אקרובטים מעולים, כאשר היכולות הלולייניות קרקסיות שלהם זו הנדוניה האמיתית שלהם למחול. הפתרונות התנועתיים אכן מפתיעים, אבל זה מה שנתר בזיכרון והאמירה על הבדידות נדחקה הצדה,

כך לבדה מגבירה את הסכנה ואת ההנאה שבג'ונגל האנושי-חייית. בכך מזכירה ווידנה את יסמין גורד שיוצרת מתח שמגיע לשיא לקראת פירוק. הריקוד בנוי היטב ומצביע על יכולת וכישרון כוריאוגרפי. ריקוד הסולו "Homemade Redux" של נטע ירושלמי גם כן מצוי. המחול פתח בהקרנת סרטי ילדות ובהם הילדה נעה בתנועת ריקוד שהוזרות על עצמה בלופ, כושרו שאיננו מש. בדרך כלל הביצוע ניטרלי, כאילו היוצרת מתבוננת בגוף מרוחק ולפעמים היא לא יכולה שלא להיכנס ללאקספרסיביות שלו. זה סולו מהיה עתיר משוכות טכניות, והגוף נדרש לניפילות, לקפיצות עם נחיתות לא צפויות, קימות מהירות, סיבובים. אולי מתוך רצון

מאושר הביטוי לרעיון מטריד זה בא לידי ביטוי בעיקר במוזיקה שבה שזורים פיסות המשפט, אבל הנדוניה האמיתית היא השפה התנועתית של שרעבי שנוצרת מתוך אי שקט פנימי של חלקיקי הגוף, שלכל אחד מהם יש מה לומר ואין כל היררכיה ביניהם. הגוף נע בניגודים של קווים אנכיים ואופקיים, כאילו אין כוח משיכה. אבל בתוך אי הסדר הזה יש סדר מופתי שבה לידי ביטוי בריוק הביצוע.

גם הריקוד "סערה" של שרון וזנה משאיר חותם. זה טריוו של רקדניות, משהו זאביות, המתענגות על הקרבה, על נשיכת הבשר, במערכולת של אנרגיה, של משחק מסוכן עם סכין שעובר מאחת לשנייה. אז מי תעז לרקוד את הבשר החי? המחשבה על

ואולי מראש היתה רק תירוץ או מסגרת נושאת להצגת היכולת הפיזית. כמו כן הוצג הסולו "Stix 6" (הונגריה) מאת ובביצוע פרנס פהר וגם למוזיקה שכתב. הרקדן מופיע עם פיסת בר רפוי המכסה את החלציים, פיאת תלתלים שחורה על ראשו, דמות מסקרנת של תמהוני החי בטבע. בתוכניה כתוב שהיוצר משלב סגנון חופשי עם אמנויות לחימה, והיו נגיעות שכאלה. מדי פעם נראה שהרקדן מנסה להיכנס למצב של אקסטזה, אבל זה נקי טעם באבו, והבל כי נראה שלפטר הרקדן יש יכולת שלא באה לידי ביטוי מלא בריקוד.

הרואט "Sababa" (פולין) מאת סופי ג'קובייק ומלגורזאטה מייטיץ' שואב השראה ממלת הסלנג "סבבה". בתוכניה נכתב שבריקוד זה הגוף נהיך פך למעברת תנועה, ביטוי שהוא טרנדי לאחיונה אצל יוצרים. בפועל זה מחול קליל, הבנוי על צודניות, משהו בוטה של שתי רקדניות מקצועיות, שלעיתים מזכירות ספיידר וומן עם תנועה חזקה, מהירה, כעין ריקוד מועדונים. "Esquisse" של רוני מיטו מתבצע מרביתו בתוך מלבן אור על הבמה. בריקוד שלה היא בודקת אפשרויות של הגוף הנע בין קצוות מנוגדים של תנועה מכנית ואקספרסיבית. הסיום מפתיע כשהיא נעמדת בקצה המלבן המואה מחייכת או צוחקת לשנייה, וכל הגוף כמעשה אחת נופל אחורנית, נשאב אל החושך. זו תחרות בינלאומית צעירה שמאחוריה עומדים המנהלים האמנותיים רוני אדלמן ועפרה אידל, אנשים נמרצים עם יכולת ארגון ולהט. בשנים האחרונות עשה מרכז שלם התקרומות מרשימה. התחרות הבינלאומית היא אחת מביטויה. עם זאת עדיין חסר לתחרות כיוון ברור שייחד אותה.

שבוע המחול הבינלאומי בירושלים, מרכז מחול שלם, התחרות הבינלאומית לכוריאוגרפיה, אולם הקרנף, ירושלים, 29.11.